

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Vtrum ipse Christus sumpserit corpus suum, & sanguinem? 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

menti, in qua non debet corpus sine sanguine consecrari. Potest autem à populo corpus sine sanguine sumi. Nec exinde sequitur aliquod detrimentum: quia sacerdos in persona omnium sanguinem offert, & sumit: & sub vtraque specie totus Christus continetur, vt supra habitum est*.

q.76. a 2

QVÆST. LXXXI.

De modo quo Christus usus est hoc sacramento, in quatuor articulos diuisa.

Deinde considerandum est de usu huius sacramenti, quo Christus usus est in prima sui institutione.

¶ Et circa hoc quærentur quatuor.

¶ Primo, vtrum Christus sumpserit suum corpus & sanguinem?

¶ Secundo, vtrum Iudæ dederit?

¶ Tertio, quale corpus sumpserit aut dederit, vtrum scilicet passibile, vel impassibile?

¶ Quarto, quomodo se habuisset Christus sub hoc sacramento, si fuisset in triduo mortis reseruatim, aut consecratum.

ARTIC. I.

Vtrum Christus sumpserit suum corpus & sanguinem?

490

inf. q. 84.

a 7. ad 4

et 4. d. 11

q. 3. a. 1.

AD primum sic proceditur. Videtur, quòd Christus non sumpserit corpus suum & sanguinem. Non enim de factis Christi & dictis afferri debet, quod auctoritate sacræ scripturæ non traditur. Sed in Euangelijs non habetur, quòd Christus corpus suum manducauerit, aut sanguinem suum biberit. Non ergo est hoc asserendum.

¶ 2 Præterea, Nihil potest esse in seipso, nisi forte ratione partium, prout scilicet, vna pars eius est in alia, vt habetur 4. * Phys. Sed illud quod manducatur & bibitur, est in manducante & bibente. Cum igitur totus Christus sit sub vtraque specie sacramenti, videtur impossibile fuisse, quòd ipse sumpserit hoc sacramentum.

l. 4. text

34 10. 2.

¶ 3 Præ-

¶ 3 Præterea, Duplex est sumptio huius sacramenti, scilicet spiritualis & sacramentalis. Sed spiritualis non competebat Christo; (quia nihil à sacramento accepit) & per cōsequens nec sacramentalis, quæ sine spirituali est imperfecta, ut supra habitū est*. Ergo Christus nullo modo hoc sacramentum sumpsit.

SED contra est quòd Hieron. dicit* ad Lesbiam, Dominus Iesus Christus ipse conuiuia & conuiuium; ipse comedens, & qui comeditur.

RESPONDEO dicendum, quòd quidam dixerunt, quòd Christus in cœna corpus & sanguinem suum discipulis suis tradidit, non tamen ipse sumpsit. Sed hoc non videtur conuenienter dici: quia Christus ea, quæ ab alijs obseruanda instituit, ipse primitus obseruauit. Vnde & ipse prius baptizari voluit, quàm alijs baptismum imponeret: secundum illud Act. 1. Cœpit Iesus facere, & docere. Vnde & primo ipse corpus suum & sanguinem sumpsit, & postea discipulis sumendum tradidit. Et hoc est quod Ruth. 3. super illud, Cumque comedisset & bibisset, &c. dicit gloss. † quòd Christus comedit & bibit in cœna, cū corporis & sanguinis sui sacramentum discipulis tradidit; vnde quia pueri communicauerūt carni & sanguini, & ipse participauit eisdem.

Ad primum ergo dicendum, quòd in Euangelijs legitur, quòd Christus accepit panem, & calicem. No est autem intelligendum, quòd accepit solū in manibus, ut quidam dicunt: sed eo modo accepit, quo alijs accipiendum tradidit. Vnde cum discipulis dixerit, Accipite, & comedite: & iterum, Accipite, & bibite: intelligendum est, quòd ipse accipiens comederit & biberit. Vnde & quidam metricè dixerunt, Rex sedet in cœna, turba cinctus duodena: Se tenet in manibus, se cibatur ipse cibus.

Ad secundum dicendum, quòd (sicut supra dictū est*) Christus secundum quod est sub hoc sacramento, comparatur ad locum: non secundum proprias dimensiones, sed secundum dimensiones specierum

qu. præc.
art. 11.

q. 2 refer
tur de cō.
d. 2. c. 1126
Moses.

gl. or. ibi.

q. 76. a. 3

sacra-

sacramentalium: ita quod in quocūque loco ubi sunt illæ species, est ipse Christus. Et quia species illæ poterunt esse in manibus & in ore Christi, ipse totus Christus potuit esse in suis manibus, & in suo ore. Non autem hoc potuisset esse, secundum quod comparatur ad locum per proprias dimensiones.

979. a. 1.

Ad tertium dicendum, quod (sicut supra dictum est*) effectus huius sacramenti est non solum augmentum habitualis gratiæ, sed etiam quædam actualis delectatio spiritualis dulcedinis. Quamvis autem Christo gratia non fuerit augmentata ex susceptione huius sacramenti: habuit tamen quamdam spiritua-lem delectationem in noua institutione huius sacramenti. Vnde ipse dicebat Luc. 22. Desiderio desideravi hoc pascha manducare vobiscum: quod Euseb. exponit de nouo mysterio noui testamenti, quod tra- debat discipulis. Et ideo spiritualiter manducauit, & similiter sacramentaliter, in quantum corpus suum sub sacramento sumpsit: quod sacramentū sui corporis inellexit, & disposuit. Aliter tamen, quàm ceteri sacramentaliter & spiritualiter sumant: quia qui augmentum gratiæ suscipiunt, etiam sacramentalibus signis indigent, ad veritatis perceptionem.

ARTIC. II.

Vtrum Christus dederit Iudæ corpus suum?

477
4. d. 11. q.
3. ar. 2. q.
1. & 2. et
Io. 13. l. 3
co 4. f. 6
le. 4. co. 3.
p. n.

AD secundum sic proceditur. Videtur, quod Christus Iudæ non dederit corpus suum. Ut enim legitur Matth. 26. Postquam dedit Dominus corpus suū & sanguinem discipulis, dixit eis, Non bibam amodo de hoc genimine vitis, vsque in diem illū, cum illud bibam vobiscum nouum in regno patris mei. Ex quo videtur, quod illi quibus corpus suum & sanguinem dederat, cum eo essent iterum bibituri. Sed Iudas postea cum ipso non bibit. Ergo non accepit cum alijs discipulis corpus Christi. & sanguinem.

¶ 2. Præterea, Dominus impleuit quod præcepit, secundum illud Actuum 1. Cœpit Iesus facere & docere. Sed ipse præcepit Matth. 7. Nolite sanctum dare